

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND
ÅRGANG 85 NR. 1

JANUAR 2000

Johan von Bülow var på Sorø 1768-71. Den unge officer blev senere hofmarskal hos kronprins Frederik (VI) til 1793, hvor han pludselig faldt i unåde. Han skænkede sin værdifulde bogsamling til Sorø Akademis Bibliotek - se inde i bladet om samlingens nye registrant.

Soranerkalender

Torsdag den 3. februar kl. 12.00 afholdes soranerfrokost

På adressen Elvira, Øster Fælled Torv 24

Lige over for ØSTERBRO Svømmehal

Torsdag den 2. marts kl. 12.00 afholdes soranerfrokost

Samme sted, samme tid.

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11 · 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen
Sorø Akademi

Telf. 57 82 01 35

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

Ringsted	Slagelse	Holbæk	Nykøbing Sj.	Nykøbing F.	Næstved
Bragesvej 9	Elmedalsvej 1	Hovedvej 4	Autogården	Agrovej 2	Transportbuen
57 61 33 55	58 53 33 75	59 43 41 22	59 91 11 22	54 85 84 66	55 77 56 46

Deadline næste nr. – Den 14. februar 2000.

Chr. Tom Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORANER-BLADET

JANUAR 2000 85. ÅRGANG NUMMER 1

Noget om år 2000 ...

Så kom det endelig - for de fleste, som havde ventet kaos og nedbrud blev det en fuser, for os, der havde håbet på, at ingen ting ville ske, var det nærmest en lettelse. Nu er det med ingen ting lidt af en grov underdrivelse: året vil bringe færdiggørelse af en mangeårig og hidtil uopnåelig drøm, nemlig Soranernes Hus. Både et kollegium for de uddannelsessøgende og samtidig - og forhåbentlig - et samlingssted for soranere af alle afskygninger, et sted at mødes under tvangfri former, hvad enten det er til selskabelighed eller til faglige møder, et sted at være sammen.

Året vil for den gamle skole byde på byggerier, som næsten kan sidestilles med genopførelsen af Hovedbygningen i begyndelse af attenhundredtallet. Her er der også tale om en drøm, som går i opfyldelse selv om den på sin vis mere er dikteret af lov-mæssige forhold om miljø og plads. Indledningen til byggeriet har gennem den omfattende kloakering på hele grunden givet arkæologerne ganske meget nyt om det liv, som har rørt sig her på pladsen gennem tiderne - fra middelalderen og op til vor tid. Året vil forhåbentlig bringe skriftligt materiale frem for offentligheden, så vi kan komplettere vor viden om de allerældste

bebyggelser på Akademigrunden. Lars Kelstrup's vægavis på Stengangen kan nok danne forlæg for sådant.

Året er jubilæumsår for Herloviaersamfundet - 150 år. Vi må vente endnu en halv snes år, før vi når den alder. Til gengæld er vi kommet først med eget hus! For at minde dem om det der nede på lilleskolen ved Susåens bred, vil formanden give dem en munkesten fra Absalons tid! Den er så tung, at vi ikke risikerer at få den kastet i nakken!

Vi fik 4 sten til af Stiftelsen. De vil blive indmuret på Stengangen i det nye hus - formentlig den 7. april! Om gud - og SKAN-SKA - vil!!

Redaktionen ønsker alle et godt nytår - der er nok at ta' fat på!

red.

PLUK fra PERU

... den gamle redaktør bragte i december mit rejsebrev, "Bulletin fra Bolivia" - og postulerede derefter, at jeg burde fortælle mere, fordi Sydamerika også er et ønskemål for mange andre.

Vi havde jo et halsbrækkende tempo på undervejs, hvilket gjorde det umuligt at finde stunder til andet end at opleve. Og skønt trekvart pensionist - men midt i slutfasen omkring "Soranernes Hus" - fik jeg først ved nytår 2000 stunder til fortsat fortælling om vore storslåede oplevelser!

Fra *Puno* ved Titicacasøens bred fortsatte vi med tog mellem 2 bjergkæder - som oftest var på stor afstand - i små 4000 m's højde gennem Altiplano til *Cuzco*. En tur på næsten 13 timer. Heraf var et par timer ventetid i *Santa Rosa* før bestigningen af pas-højden, der er 4.313 m. Med et folkeliv, hvor fløjtespillere, indianerkoner med strik-

varer, tiggere og souvenirsælgere flokkedes langs sporene og de fleste af passagererne handlede, nød udsigten til de sneklædte tinder eller bare ventede ...

Men så var det der, toget fra den anden side, hvis lokomotiv skulle hjælpe os over - og som derpå startede med at køre med en enkelt af togstammens vogne, for i farten var sammenkoblingen galt udført! Af sted kom vi da, og ud på aftenen nåede vi *Cuzco*, Peru's historiske hovedstad, hvorfra vi de næste 3-4 dage skulle på rundtur til ruinerne af Incariget's bygningsværker.

Det blev indtryk, som næsten kun kan sammenlignes med Faraonernes præstationer. Mure med ofte manglekantede klippeblokke, op til 2-3 m på hver led og sammenføjet uden mørtel med en nøjagtighed, så et knivsblad ikke kunne finde vej mellem dem. Stenblokke, der var slæbt ned ad bjergsider, over floder og op til de strategiske højder, hvor fæstningerne blev bygget. Mure, som stadig er fundament for mange af de bygninger, spanierne rejste i byen, kan beundres i gadebilledet. Og for resten i

Stejle stier / Pisac.

foyeren på byens luksushotel, "Libertador Cusco", som vi besøgte på turens første ledige aften. Til en luksurmiddag, hvor der efter drinks i baren blev serveret citronmarineret Titicacaørred, fremragende okseindlerlår - selvfølgelig ledsaget af en argentinsk rødvin af de bedre - og som afslutning de lækreste søde desserter. Hvilket så også løb op i lidt over 200 kroner for hver, plus det løse. Men var hver eneste Soles værd!

Næste dag var det søndag, så vi besøgte det folkloristiske indianermarked i *Pisac*. Sjældent har man set så mange Alpacavarer, strikkede trøjer, vævede ponchoer i glade farver, tasker og huer til så små priser og i så spændende boder. Der blev købt mange julegaver - og taget mange snapshots. For ikke alene bar de indianske sælgere naturligvis deres farverige hverdagstøj og kvinderne de elegante bowlerhatter. Men her var også optrædende grupper, musikanter eller bare storfamilier til øjenfyrd. Og for resten så vi marsvin, små kæledyr for danske børn, men her en yndet spise, som vi siden skulle smage.

Eftermiddagen bragte os ad farefulde smalle bjergstier med nær lodrette skrænter omkring i de højtliggende Pisacruiners templer, bade, boliger og befæstigelsesanlæg. Incamure som nede i selve byen, men endnu mere imponerende i kompleksets helhed. Med smukke udsigter over terrassemarkerne og spændende guideberetninger om fortidens Incastridigheder med spanierne. Jo, historiske vingesus, så det battede, det gav vor første dag i Inca-land.

Cuzco selv - med det regnbuefarvede Incaflag vajende på Plaza de Armas - bød dog også på spanske mesterværker: de prægtige gamle katedraler. Mest iøjnefaldende vel Santo Domingo, bygget ovenpå Incatidens betydeligste tempel, Coriancha - Guldpalad-

set, hvor væggene dengang var dækket af massive guldplader. Spændende, at man efter et jordskælv i 50'erne genopdagede en række Incatempelrum, hvor man i dag kan indånde fortids storhed.

Og det kæmpemæssige Incafort, *Sacsayhuaman*, igen med de kolossale stenmure - den største sten er over 8 m høj og vejer 350 tons! Heroppe udkæmpedes et af de sidste store slag, hvor 50 spanske soldater til sidst drev en talrig Incahær på flugt ind i den hellige dal.

Videre kom vi til *Qencos* klippehuler med offeralter og mystiske slangefigurer, til *Tambo Machay* med de ceremonielle bade og til endnu flere ruiner før vi ved aftenstid vendte tilbage til *Cuzco*, hvor der ventede endnu en bizar oplevelse: besøg hos en "privat" familie, hvor en gruppe studerende underholdt med indsamlet originalmusik ude fra de små indianersamfund, fremført i originalantræk på gamle instrumenter. Under vor samtidige indtagelse af et rigeligt udmålt festmåltid, bænket på puder med tallerknerne balancerende på knæene. Et festmåltid, hvis clou var et halvt friturestegt marsvin - ganske lækkert, lidt á la kanin eller kylling, men jo noget som spise uvant for os nordboer.

Henning Molin, S. '46
Fortsættes næste nr.

Indianermarked i Pisac.

Læserbrev

I forrige nummer af Soranerbladet har jeg læst uddraget af *Mogens H. Damkiers* erindringer, og det får mig til at fortælle lidt om mine oplevelser på Sorø Akademi

Jeg blev optaget i 1. mellem i 1941, og jeg var glad for, at jeg bestod optagelsesprøven. Glæden fik et lille knæk, da jeg drog af sted fra hjemmet i Fjerritslev højt mod nord med vished om, at jeg kun kunne komme hjem fire gange om året: Efterårsferie, juleferie, påskeferie og sommerferie.

Jeg kom til at bo hos lektor *Chr. Hjorth* i hele min skoletid, og det var jeg glad for, især for lektor Hjorths husbestyrerinde, frk. Hansen, som tog sig af mig, da jeg ankom som 11-årig helt alene i verden. Selvfølgelig savnede jeg hjemmet, far og især mor i starten, men jeg var så heldig at have min broder Johannes Fog i 3.g. "Pas på den unge", sagde de store i 2. mellem, "han har en bror i 3.g!". Jeg undgik dog ikke min skæbne med "busks", "props" (tandpasta i begge næsebor) og hovedet ned i søen, indtil det ikke boblede mere.

Min skoletid var usikker under krigen, og jeg oplevede på en tilbagerejse fra Fjerritslev til Sorø efter en ferie, at det tog, jeg rejste med, blev udskiftet med et tysk troptransporttog, hvorfor vi blev beskudt af engelske flyvere ved Årup på Fyn. Det var en barsk oplevelse med mange sårede.

Da jeg kom tilbage på skolen efter dette, gav det mig en ganske god prestige, men jeg må indrømme, at jeg var meget bange, da jeg lå på banelinien og så flyene komme skydende.

Jeg må sige, at jeg har været utrolig glad for at gå på Sorø Akademi. Vi var en del i min klasse, der ikke kunne komme hjem i weekenderne, og det gav et kæmpe sammenhold og varmt kammeratskab.

Nu er jeg fyldt 70 år, og jeg har stadig kontakt til mine gamle skolekammerater, med hvem jeg mindes de barske, men gode dage på Sorø Akademi - dage jeg ikke ville have undværet og dage, som modnede mig til det helt utroligt dejlige liv, jeg har haft.

Venlig hilsen

Per Fog (R 46).

À propos Archimedes - redivivus luce nova!

Kære redacteur!

Tør jeg bede nedenstående optaget i bladets kommende nr.? Forhåndstak!

Det er fint, at *J. A. Rask* (S 54), skønt siden mediciner, i SB nr. 7, side 139, endnu husker af sin græske klassiker-lærdom, ja tilmed i egen person illustrerer (på billedet man ser hvordan!) det archimediske punkt, hvorom (skønt jo uden udstrækning) alting drejer sig.

At, 45 år undervejs, nogle grammatiske petitesser måtte gå tabt, er lige så ligetil. I så henseende heldigere end dig har jeg for min part endda haft behov og brug for at holde det græske ved lige, så du utvivlsomt in bonam partem vil opfatte et par korrekationer - også af hensyn til hin værdige matematiker! (Skulle B&H endnu være i dit eje?, jfr. da s. 92).

"Stenai" (inf.): rettelig "stô" (aor. konj.) og fut. ikke "kinesai", men "kinêsô", altså: *dos moi pou stô, kai tèn gên kinêsô*: det er udlagt: giv mig (et sted), hvor jeg (kan) stå, og jeg vil bevæge jorden. - Forøvrigt har jeg hverken hørt eller set dette i sandhed klassiske bonmot refereret i anden græsk form end den netop anførte.

Med klassisk hilsen:

Ho aspasmôs tē emē cheirí - som Paulus siger til slut i sit 2. Thessalonikerbrev (3,17): hilsen med min egen hånd!

Svend T. Vestergaard (S 35).

PS. Så meget latin bør SB tillade sig: *Academia* i stedet for *Ak* ... Tak. Jfr. nr. 7, s. 141.

Nej, det er faktisk redaktøren, der skal ha smæk og ikke J.A.Rask, der er helt uden ansvar for såvel billeder som tekst dertil -!

Til bemærkningen om AKAdemi er kun at sige, at den havde vi overset! Undskyld!

Red.

Støvlet-Cathrine - Absalon - og andre usynlige deltagere i årsfesten, som f.eks. Saxo

Piet van Deurs, der gik på skolen tre år under krigen og har modtaget Absalonprisen som TVs historiefortæller, prøver her at rekonstruere festtalen ved årsfesten i Soransk Samfund.

- omtrent som at komme for sent til Lovsang følte det at stikke hånden i lommen og opdage, at talen stadig lå der - ikke var afleveret til den gamle redaktør, fordi årsfesten næsten gled over i en rejse med Publicistklubben ned til Sicilien i Normannernes fodspor ... men her er den så, krøllet og med udstregninger, der ville have givet en anmærkning om slet orden hos vores klasselærer, den måske ikke så populære matematiklærer Ove Christensen, bedre kendt som "Krølle" ...

Han ville - som jeg - have undret sig over, at man til denne ærværdige fest uden blusel havde allieret sig med Støvlet-Cathrine til at servere den i øvrigt fortrinlige festmiddag. Hun var immervæk den sindssyge Christian den Syvendes absurde sidespring - en letlevende dame, som strøg rundt i Københavns gader ... en "taske", ville Ove Christensen have kaldt hende, lykkelig over, at han aldrig selv ville være faldet for sådan en tøjte. Nok om det!

Man bliver lidt mærkelig af at grave sig ned i historien og leve sig ind i den. Risikerer selv at ende som en brik i spillet om magten, som jeg lige for nylig har prøvet det. Og har man først prøvet at være en skakbrik, så er det svært at komme ud igen ... en af dem, som en bondemand ude på en af de yderste øer i Atlanterhavet dybt cho-keret fandt stirrende op på sig nede fra et hul i jorden, og et øjeblik efter en til - og en til:

De berømte Lewis Chessmen fra vikingetiden - konger, dronninger, ryttere, ridde-re, springere - og en bisp, ligesom "Gammelsoraneren", den første af slagsen, der selvfølgelig for længst burde have haft en

fornem plads i biografierne og været indrulleret i rækken af hæderværdige medlemmer.

Absalon - naturligvis.

Og nu appellerer jeg så til formand og redaktør, om at han - naturligvis efter lidt research i kirkebøger og den slags - kommer med i fødselsdagslisten. SKA - sidst kendte adresse - kan vi jo godt hjælpe med: Sorø. Og så kan vi supplere med, at denne adresse er temmelig fast og konstant. Og at vores gammelsoraner med sikker sans for PR og massemedier har sikret sig, at ingen glemmer hans status her i livet. Det har han smart sikret sig ved at hyre klerken Saxo til at skrive Danmarks Riges Historie og hans egen fremtrædende placering i den - og for en sikkerheds skyld fået prentet sine vigtigste data på en blyplade nede i sin kiste, desværre lidt tæret, men ikke mere, end at man klart får besked om, hvem han er i kortfattet telegramstil, der vil passe som fod i handske ind i Soraner-biografierne:

Officielt, udadtil yderst beskeden, med statussymboleerne omhyggeligt lagt ned til ham i kisten, så eftertiden kan vide, hvem han er, når kisten åbner sig på Dommedag: Bispestav og -hue, en gylden alterkalk og ringen med safiren, der skal beskytte ham mod kødelige lyster.

I øvrigt en Hvide - og jo født lige her i nærheden. Yderst selvbevidst - som gammelsoraner.

Ville have været en værdig repræsentant på skoleidrætsholdet. Red, kæmpede. Asketisk. Udholdende. Selvhævdende. Ikke plaget af beskedenhed (sagt sådan i al fortrolighed).

Fældede træer som en bersærk, formentlig når syndige tanker overvældede ham,

Den gamle visdom - og havet!

I dag véd vi hvorfor det er sundt at spise fed fisk. De flerumættede n-3 fedtsyrer har stor indflydelse på de grundlæggende funktioner i kroppen og dermed for din sundhed. Gennem mere end 2500 år har mennesket værdsat ingefærroden og dens indholdsstoffer. I dag véd vi hvorfor! Forskning og udvikling har nu gjort

det muligt at samle ingefærens aktive stoffer i det patenterede og standardiserede ekstrakt EV.EXT™ 77. MarecΩr indeholder såvel de vigtige n-3 fedtsyrer som ingefærens aktive stoffer i afbalancerede mængder.

Dette betyder, at MarecΩr er aktuel, såfremt du ikke får tilstrækkeligt af n-3 fedtsyrer i kosten og samtidig ønsker et tilskud af ingefær. Gammel visdom og sund fornuft.

Fås på apoteket, hos Matas og i helsekostforretninger

**EUROVITA
SCANDINAVIA A/S**
Tlf. 46 15 22 11

denne kirkens mand. Det sker jo for selv den bedste, at man har svært ved at tøjle følelserne og naturens til tider helt overvældende kræfter.

Hr. redaktør! Se nu at få ham med i biografierne. På førstepladsen. Der kan jo ikke komme mange før *AB*-salon, burde i hvert fald ikke!

Det er sgu' en gammelsoraner, vi kan være bekendt! Ganske vist lidt grov i filten, lidt smart; men han er jo ikke den første, der har drøjet her på stedet.

Jeg hjælper gerne med et par dessiner til biografien, her og nu! Fat blyanten! Og skær ikke for meget fra, selv om det indimellem kunne gå ud over skolens ære. Mennesker er jo mennesker - også selv om de er soranere ... næsten da.

Men hvorfor nu gøre så meget stads af *Absalon*?

Ikke ret mange af jer kan huske *Bue Kaae* - timelærer under krigen, hvor jeg var hernelde som "unge". Barske løjer dengang - også rent fysisk, da det i en cricketime gav sig til at regne med glødende patronhylstre fra en luftkamp over Store Plads, og hele skolen en dag måtte stille op til undersøgelse for fnat henne ved sygehuset, der nu står for fald ... for ikke at tale om de prøvelser, man som unge udsattes for ovre på Guls. Men nu er vi jo ikke kommet her for at rode op i lommeulden fra dengang, som en af mine samtidige fra en stor fynsk gård har gjort det godt og grundigt - og ikke helt løgn skulle jeg hilse og sige.

Bue Kaae fortalte om Middelalderen - og om *Absalon*, så vi sad med åben mund og polypper - blev meget nationale og marcherede med en tyk gren over venstre skulder i mangel af de geværer, som skolekorpset efter sigende havde haft i sin tid. En besynderlig lille hær, der - anført af en bizar adjunkt *Jon Galster* marcherede ud ad Filosofgangen, brølende engelske sange - i håb om at tyske soldater ville blive bange for denne befrielsehær ... mens mere handlekraftige kammerater hjalp modstandsbevægelsen og satte livet på spil, og *Curt von Jessen*, som jeg var unge for, sad og malede de rød-hvide-blå Royal Air Force-sym-

boler på små papirclips. Og *Erik Wiedemann* ude på Frederiksberg havde vrøvl med sin værtinde, fordi han spillede amerikansk jazz for åbne vinduer.

Selv sneg jeg mig kun elleve år gammel til at møde *Absalon* nede i vores gamle klosterkirke, da døren stod på klem en sen oktoberdag, og jeg lidt beklemt listede op gennem Hvidernes imponerende gravkirke, hvor jo også konger fik lov til at blive stedt til hvile.

Vel ikke underligt, at man var lidt benovet ved tanken om alle dem, der lå over og under kirkegulvet: Den lidt uheldige kong Kristoffer, hans kone og lille datter og rigshunden - en fed lille moppe. Og Valdemar Atterdag, der jo indimellem letter på låget og strejfer rundt på Sjølund's fagre sletter - datteren Margrete og hans søn, den unge kong Olav af Norge og Danmark, indtil bispnen fra Roskilde kom med sine kannikker og bortførte dronningens kiste. Og så alle de mange, hvis kister står stablet nede i krypterne under kirkegulvet.

Men det var nu ikke dem, jeg var kommet for at møde, men min helt *Absalon*. Han skulle ligge et sted oppe foran kong Valdemars sarkofag, der ligger nøgen uden prydelser, fordi hvælvet engang styrtede ned i hovedet på ham.

Der var stille, meget stille i halvmørket, men alligevel mange lyde, og fantasien slog mange kolbøtter. Jeg skelede over til Dormitoriet. Ventedede halvt, at døren knirkende skulle gå op og et tyst optog af kutteklædte munke komme skridende fra sovesalen ned til messen og en for en sætte sig i de store, gamle korstole med snydesædet *miseri cordia*.

Og så stod jeg pludselig over for den liggende biskop: En fedladen, forædt gammel mand med dobbelthager, der lå bred og mægtig og bøvsede lidt efter at have smovset sig i et par kapuner ...

Slet ikke den spændstige, asketiske *Absalon*, som Saxo havde ladet mig møde så lyslevende, når han foer frem som en kirkens mand - som *Danmarks* mand - en Herrens kriger, der fysisk og psykisk havde overtaget.

Støvletkatrine, Anna Cathrine Brenthagen (1745-1805), som Christian VII svirede med, indtil det lykkedes hoffet at få hende ekspederet til Hamburg. På dette satiriske stik fra 1770'erne springer hun over afgrunden mellem konge og folk, mens hun deler ud af sine rigdomme og viser, hvordan hun fik dem.

Lidt af et chok at møde en helt anden Absalon ... ikke mindst, da orglet i det samme satte i med en dommedagsfanfare og fik mig til at flygte ud af kirken - ud gennem Klosterporten med "Saxos celle". Sæt *Pihlkjær* havde set mig! Oppe fra førstesalen.

Senere er jeg trængt ind på livet af min barndoms helt. Har næsten følt, at jeg stod bag ham på vej ned gennem landet for med "Kors og sværd" at omvende stakkels, vildfarne og krigeriske vender oppe på det uindtagelige kridtbjerg Arkona, hvor den uhyggelige firehovedede Svantevit stod i sit tempel, blev tilbedt og jog en skræk i livet på sine tro tilhængere, men blev fældet af nogle drengestreger, da knægte satte ild på borgen, plus Absalons klarsyn og lederevne, fik pustet til ilden, så den uindtagelige borg alligevel blev indtaget, og afguden Svantevit fældet, godt hjulpet på vej af Tuxens monumentale kæmpemaleri. Hans fantasi var der heller ikke noget i vejen med: Absalon står som den helt centrale figur, Valdemar et par skridt tilbage, og under Absalons bøjede arm med bispestaven skimtes en karseklippet, rødhåret munk, parat til hurtigt at trække sig tilbage, hvis der skulle blive ballade - Saxo - gætter jeg på, mens et mørkt uhyre af en vætte forsvinder ud af den faldne Svantevit, fortæller Saxo, mens Absalon med hævet kors triumferende manifesterer Kristi sejr over hedenskaben, og Kong Valdemar, støttende sig til rigssværdet, står i ensom majestæt - og om lidt går det så løs med krigsbytte og dåb - og Absalon selv får sin belønning af Paven, nemlig det omvendte, det kristnede Rygen lagt ind under Roskilde bispedømme, altså Absalons med alt, hvad der nu kan falde af af tiende til bispem.

Absalon hører så decideret til jetsettet. Hviderne sidder her og der og allevegne som storbønder, godsejere. Han kunne såmænd have været velkvalificeret til kongeposten, men har nu engang ikke kongeligt blod i årerne. Men flot, sportstrænet, kløgtig - er med på noderne, læser i Paris. Spændende sted, også dengang - med nye tanker, og han bliver en kirkens mand.

Pigerne har helt sikkert sendt ham hede

blikke og næppe kunnet forstå, at et så flot stykke mandfolk har valgt kirken og cølibatet, altså den totale afholdenhed; men på mærkelig vis fortrænger Absalon de kødelige lyster og retter sit indre blik mod Gud - og magten! Sjælens frelse - og landets. Tænk på fædrelandet, som det så smukt hedder.

Og Absalon bliver ved barndomsvennen, Kong Valdemars meget aktive indgriben i domkapitlets afstemning, biskop i Roskilde, skønt han var under den biskoppelige lavalder. Det er ikke dårligt at være ven af kongen og hans kampfælle. Det ender jo med, at han havner i ærkebispesædetovre i Lund - samtidig med at han helt udkørt fortsætter i Roskilde. Men det er lige ved at ende i borgerkrigovre i Skåne, hans skib bliver stenet ved ankomsten til Helsingborg, og Absalons skattefogeder slipper med nød og næppe for at blive lynchet. Men han klarer frisag - er ikke nogen bangebue - går uforfærdet mod oprørerne med højt hævet kors. Anføreren klædes af til skindet og får en dragt prygl. Sådan!

Absalon er ikke noget hængehoved. Han kan mere end sit paternoster. Nok så meget søkriger som biskop, fastslår Saxo. Nøjes ikke med at bygge kirker. Bygger også "borg ved havn". Og han så jo rigtigt: Borgen beskytter havnen og handlen - vokser og vokser - og tager til sidst pusten fra hans egen bispeby Roskilde.

Annalerne fortæller, at Absalon dør 73 år gammel i 1201. Men gu' gør han ej. Det gør den slags mennesker ikke. Han rider i regn og blæst - højt oppe. På Højbro Plads - gammelsoraneren blandt gammelsoranere.

En fødselsdag i sus og dus

Vi er nogle stykker, der aldrig vil glemme Holbergs 315 års fødselsdag, og så er der resten af Danmark, der aldrig vil glemme den fredag, hvor træer knækkede som tændstikker og tage fløj af huse, som var det fjer ...

Kvinderne bag det soranske kvindenetværk havde fået en genial idé. Holbergs fødselsdag skulle fejres med manér! Og da det for mange ikke er muligt at være til stede om formiddagen ved kranspålæggelsen og den følgende fødselsdagskaffe i København, var der (forholdsvis) stor tilslutning til et fødselsdagsarrangement på Tersløsegaard. Selvsamme Tersløsegaard, hvor Holberg har sine mindestuer, og med som ekstra trækplaster for arrangementet var, at *Arne Gjerum* ville holde et foredrag om Holberg i Praxis - ud fra sine erfaringer fra Akademiets skolekomedier. Et uovertruffent arrangement, også fordi der bagefter var lovet fødselsdagskakao og boller hos *Bodil* (den skikkelige enke, der bebor en del af Tersløsegaard).

Jeg havde fået mig meldt til i næsten sidste øjeblik, og havde jeg vidst, hvad jeg gik ind til, havde jeg nok ... najr, det var faktisk meget hyggeligt, og ja, set - ikke i bagklogskabens ulideligt klare lys - bare i bakspejlet - så ville jeg nok alligevel ikke have undværet oplevelsen, som den nu var.

For at gøre en kort historie lang, så blæste det en smule, da vi ankom til Tersløsegaard, og det gjorde det blot endnu mere hyggeligt at sidde i ministuerne og lytte til Arnes oplæg, der var krydret med diverse musiske indslag. Jeg tror, at jeg på de tilstedeværendes vegne godt kan sige, at det var, som om man til tider var med til skolekomedierne på trods af, at det dog for nogle af dem efterhånden er et par år siden, at de blev opført ...

Det var hyggeligt med levende lys (som på det tidspunkt var en ekstra charme), og vinden der suste udenfor vinduerne. Efter Arnes foredrag gik vi over til *Bodil*, og det blæste da godt nok udenfor, men ingen fat-

tede mistanke om, at det skulle blive meget værre. Vi var dog lige kommet indenfor og havde sat kakaoen over komfuret, da strømmen gik. Det var stadig hyggeligt, komfuret er til gas, så der var ingen smalle steder i Bredgade. - Vi spiste boller og drak kakao, men efterhånden begyndte det dog at trække lidt i folk for at komme hjem. Vi var nogle stykker, som lige ville hjælpe med at rydde af bordet, og det var vist egentlig meget godt. Mens vi var i gang, var der nemlig en af de "ellers kørte", der returnerede. Kort efter hørte vi i Radioavisen, at politiet forbød al unødigt udgang. - Resten af historien kender de fleste, masser af væltede træer o.s.v. Men det var de færreste forundt at sidde på Tersløsegaard og snakke og komme hinanden ved, som det skete for en del af kvindenetværket. Og det er man jo afskåret fra, hvis man ikke er med i netværket (som ikke altid inkluderer overnatning i arrangementerne - men det kan nok lade sig gøre). Rent aldersmæssigt (ikke årgangsmæssigt) var der repræsentation fra starten af 20'erne til starten af 60'erne.

Det må have været lidt af den stemning, jeg kan forestille mig, der ville være under krigen, hvis man havde haft mulighed for at komme rundt til de forskellige regionale radiostationer. Vi sad der med ørene på stilke, i stearinlysets skær og fortalte røverhistorier. På trods af situationens alvor blev der også indimellem grinet så højt, at man kunne forledes til at tro, at det var det, der fik teglene til at falde ned ...

Vi ville have skrevet historien da, men ak, pludselig var natten ovre, og det var tid til at se på al ravagen udenfor. Det var ikke et kønt syn, men også det kender de fleste jo. - For at ende historien vil jeg sige tak til *Bodil* for husly (ordet får en hel ny mening), mad og godnathistorie og tak til de andre for godt selskab. En ting er sikkert, det var ikke en kedelig fødselsdag, Holberg havde, men jeg tror, at vi næste år kan stilles tilfreds med blot kakao og boller uden overnatning ...

Anne Carlsen (92).

Gensvar til Bodil

”Anerkend mig for det jeg kan – bebrejd mig ikke for det jeg ikke kan”. Sådan kunne jeg også have startet mit indlæg i SO-RANERbladet nr. 7. Præcis den sætning stadfæster nemlig det jeg prøver at sige – et budskab jeg tilsyneladende har forfejlet at aflevere forståeligt.

Når du reagerer så voldsomt på mit indlæg, med netop den vinkel du har på, så beviser du egentlig min pointe. Flere steder kladres jeg for at være ung og uvidende, mopset, selvretfærdig og naiv.

Sådan ser jeg nu ikke mig selv. Jeg er på ingen måde mopset, jeg udtrykker bare noget, der ligger mig på sinde, og jeg tror jeg taler på andre unges vegne også – jeg har i hvert fald hørt flere give udtryk for samme standpunkt som jeg selv. Muligheden for at komme til orde er jo størst når man tager ordet. Selvretfærdig? Det ord kan tolkes bredt, og jeg vælger at tolke det positivt. Hvis ikke jeg kan retfærdiggøre mig selv, har jeg ingen eksistensberettigelse. Det er op til mig at finde min selvtilid, mine styrker, mine værdier, og derefter retfærdiggøre dem. Spørgsmålet er så blot, om jeg kan argumentere for dem, og det er nok der fejlen i mit tidligere indlæg ligger – mangelfuld argumentation.

Mine eksempler med sprog og højskolesange er netop bare eksempler. De er taget fra min egen erfaring; det naturligste udgangspunkt for en argumentation af denne art. Jeg kan se af mit indlæg at jeg lægger for meget vægt på eksemplerne og for lidt i argumentationen af mine standpunkter – jeg ønsker blot at respekteres for at være mig. Det modsatte, denne bebrejden af mine manglende kundskaber, er destruktiv for såvel min selvtilid som min forståelse for en anden generation.

Du skriver, at det er ”det overflødige” der gør os til mennesker, og at livet bliver kedeligt, hvis man kun higer efter ”relevant” viden. Igen et fortolkningsspørgsmål – hvis ”det overflødige” indgår som en vigtig ingrediens i mit liv, anser jeg det for ”re-

levant”. Men jeg forstår godt dit eksempel, og er da også enig i, at livet ikke blot gøres af kemi, matematik og biologi. Jeg ønsker bare, at den ældre, mere erfarne generation, giver plads og luft til, at vi selv får lysten til at lære alle disse ”overflødige” ting.

”De gamle tudser” rummer uden tvivl oceaner af spændende historier og mangeårig erfaring, man kan nyde godt af. Et af Soransk Samfunds absolut største aktiver – denne tværfaglighed, hvor man kan hente præcis de oplysninger og gode råd man lige står og mangler. Blot mener jeg ikke, at ens horisonter skal udvides ensidigt på andres erfaringer. Dette mener jeg ingenlunde er at gøre nar af ”de gamle tudser”, deres viden eller erfaring.

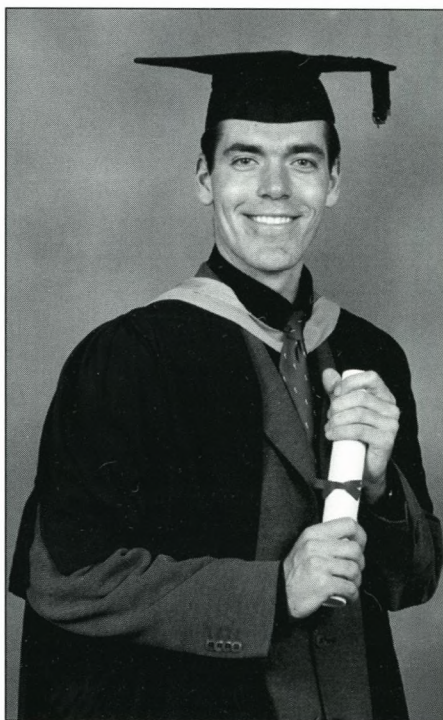
Derimod finder jeg det meget fordømmende, at du kalder mig for ”en strenget violin der tror, jeg er et helt orkester”. Hvordan kan du karakterisere hele min personlighed, hele min viden og hele min selvforståelse ud fra eet indlæg? Hvordan kan du vide, at jeg ikke føler mig som en klarinet i en kvartet? Eller måske en triangel? Hvilket belæg har du for at karakterisere alle specialister på denne lidet flatterende måde, hvor henter du din hjemmel? Hvordan ved du, at netop jeg ikke skulle høre til den gruppe, der går ind for at samarbejde om helheden?

At være ”et godt publikum” tror jeg vi alle er, når det drejer sig om noget for os relevant (og det kan derfor alligevel høre til ”den overflødige” kategori). Jeg hører måske nok til det lidt mere forventende publikum. Når jeg lytter til nogen, forventer jeg et indhold, der ikke er præget af for mange sidespor. Jeg forventer, at vedkommende har gennemtænkt det, vedkommende vil sige, og at der er sammenhæng og indhold i talen. Det skal ikke være tale for ordenes eller for mindernes skyld, det skal være levende tale, og forfatterens interesse og entusiasme skal skinne klart igennem. Less is more, og et timelangt foredrag er ikke nødvendigvis af højere kvalitet end et på 20 minutter.

Som jeg også sluttede mit forrige indlæg af, så kommer lysten til at lære ”det over-

flødige” med alderen (og modenheden, om man vil). Latin bliver pludselig interessant, og noget man tager aftenskolekurser i. Perspektivet i abstrakt kunst bliver pludselig tydeligt, og for at forstå det abstrakte til bunds inddrages også klassisk kunst. En ouverture til en ballet kan bringe tårer i øjnene på mig – og fuldendtheden i en balletdansers elegance kan tryllebinde. Aften efter aften kan jeg sidde og analysere helheden og enkeltdelene af et fire minutter langt rock-nummer, og fascineres over kunstnerens kreativitet og talent (og hvor var jeg uden min musikundervisning i gymnasiet?).

Indsigten i ”det overflødige” skal nok komme. Men den skal ikke komme med vold og magt. Den skal komme med lyst og videbæger.

Her ses en stolt Jacob Krogh på sin eksamensdag. Se Soranerbladet nr. 7, side 138.

Kære Line!

Jeg har aldrig kaldt dig ”en enstrenget violin der tror du er et helt orkester”. Jeg skrev, at ”specialister er en slags musikanter, der spiller på enstrengede violiner – og som alligevel tror, at de er et orkester”. Og i øvrigt er du jo ikke specialist endnu, så jeg gjorde faktisk kun opmærksom på en risiko. Min tanke var at minde om, at specialist næppe i sig selv bør være et mål. Det må være noget, man bliver af nød, for helst ville man jo gerne vide alt om alt. Det kan vi ikke – hvor gerne vi end vil – og derfor må vi også på det niveau være selektive – hvor nødig vi end vil. Og det var selvfølgelig et citat; den slags kan jeg slet ikke finde på selv. Det var såmænd go’e, gamle Henry Miller, og jeg brugte det udelukkende, fordi jeg synes, det er morsomt. Jeg kunne også have sagt noget i retning af, at som specialist går man i fare for at vide mere og mere om mindre og mindre for til sidst at vide alting om ingenting; det er også morsomt, men er kun en del af et længere citat, som jeg ikke rigtig kan huske, og som jeg ikke kan finde.

Din udlægning af ordet selvretfærdig er forståelig, men helt forkert.

Først og fremmest har du dog overset, at den allerallervigtigste sætning i mit indlæg var et andet – til lejligheden (og til glæde for den ældre ”degeneration”) tillempet – citat, nemlig:

*Det' ik' så meget det, du si'r,
det' måden altså*

M.a.o. det var ikke så meget indholdet som formen, der stødte mig. Jeg skrev jo, at jeg kunne genkende meget, men at jeg synes, du greb det forkert an. Dit budskab ville være gået meget bedre ind – hos mig i hvert fald – hvis det havde været fulgt af et synligt glimt i øjet og en enkelt humoristisk bemærkning.

Bodil Wille Boisen (S 66).

Registrant over Johan von Bülow's manuskriptsamling

Louise Arnheim, Lena Kristensen
Sorø lokalhistoriske selskab.

Efter flere års arbejde er der endelig udkommet en registrant over *Johan von Bülow's* bogsamling i Sorø Akademis bibliotek.

Hvem var denne Bülow egentlig?

Født i 1735, elev på Sorø fra 1768 til 1771, lærer for Kronprins Frederik (VI) og efter statskuppet i 1784 hans hofmarskal. Hans embedsperiode falder i tid, hvor der skete store og alvorlige forandringer i Danmark: de store landboreformer gennemførtes, statslige virksomheder oprettedes og forsvandt, flådens størrelse og orlogsværftet havde international standard, i Norge fik man strømlinet skov- og minedrift. I den samme periode opstod Videnskaberens selskab, Det Danske Landhusholdningsselskab, Naturhistorieselskabet, frimurerlojerne og klublivet i København. I sandhed en florissant epoke!

I knap 10 år bestred Bülow sit hverv som landets mægtigste embedsmand, så faldt han for de utrolige mængder intriger, som lader til at følge magtens udøvere. Han var en habil fløjtespiller og komponerede en del stykker for tværflojtte. Han rådede ligeledes over en smuk samling kunst, som ligeledes blev til glæde for hans gamle skole.

Men det var oprindeligt slet ikke meningen, idet det var hans tanke, at alle hans samlinger skulle gå til Odense Stiftbibliotek. Men, så brændte skolen i 1813! Og som alle ved, gik der uerstattelige bogsamlinger tabt ved denne brand, bl. a. Holbergs bibliotek og alle håndskrifterne fra kloster-tiden. Dette medvirkede til, at Bülow ændrede sin bestemmelse fra Odense Stiftbibliotek til Sorø Akademis bibliotek, som fik testamenteret ikke mindre end 5000 bind + en del af hans manuskriptsamling og ikke mindst en lille, men meget god samling noder. De sidste er registreret i det internationale RISM-katalog, som der hvert år er

mange forespørgsler om. Den seneste er lidt kuriøs, idet der afvigte sommer indspillede en symfoni af Franz Beck (1734-1809) på New Zealand efter håndskrevne noder, som Bülow egenhændigt havde noteret!

Og det er alle disse bøger og noder, som nu - langt om længe - er blevet registreret og katalogiseret. *Louise Arnheim* har taget sig af manuskripterne og *Lena Kristensen* har taget sig af bogsamlingen. Og det er der så kommet 200 sider yderst spændende kildemateriale ud af, kildemateriale ja, for det er jo netop som sådan, Bülow's samling i dag har sin store værdi - især fordi indsamlingsperioden som omtalt var så rig på hændelser og episoder, som netop i kraft af en tilstedeværende kan belyses nøjagtigt muligt. For kommende forskere må registranten være en guldgrube i henseende til opsporing af kilder og samtidig som regulært kildemateriale om tidsperioden. I sandhed et tiltrængt værk. Vi vil i en kommende artikel beskrive, hvordan man i dag rent fysisk tager vare på samlingen, således at brand og vand ikke mere skulle kunne skade den.

Red.

Sorø-Beijing kultur-retur

Elever på Beijings no. 2 Middle-School ventede en stor oplevelse fredag den 7. januar, hvor elever fra Sorø Akademi opførte "Skatteøen" på deres skole.

Den 12. januar rejste både kinesiske og danske elever til Sorø for her at afholde en række dobbeltkoncerter måneden ud. Med sig til Kina har soranerne en fotoudstilling med arbejdstitlen "Dagligliv i Danmark", som vises på gymnasieskoler i Beijing. De kinesiske elever har skabt en tilsvarende udstilling, som vises i Danmark. Kulturudvekslingen mellem Sorø Akademi og tre gymnasieskoler i Beijing har stået på siden 1998. Elever og lærere fra den store og lille by har besøgt hinanden. Udvekslingen fortsætter med støtte fra Center for Kultursamarbejde med Udviklingslandene.

Per Flormann fik hjælp af en kran i år!!!

Nyt om navne

Arkos Arkitekter i København, som blandt andet tæller *Bodil Jæger* (S 73), bliver rost til skyerne for deres byggeri Musholm Bugt Feriecenter, som er blevet til på initiativ af Muskelsvindfonden. Arkos Arkitekter har tidligere vundet en række nationale og internationale opgaver og har netop fået en opgave på Vinterpaladset i Skt. Petersborg.

SUNT PUERI PUERI ...

Svar til flere: "Nej nej! Det var ikke omskæring, men **overskæring** ... kvindenetværket havde gennemført så succesfyldt!!

Arne Krog (S 46) er den solide ankermand.

Der graves stadig ...

Stor aktivitet ved sygehuset.

Hypocausten udmåles.

Mindeord

Arkitekten Curt von Jessen, Høbjærgvej 15, Trørød, er død, 74 år. Redaktør, mag. art. Ib Boye skriver mindeord:

Med sans for den muntre livskunst var arkitekten *Curt v. Jessen* vendt hjem fra en stor kongres i Sverige og sit yndlingsemne og ekspertområde - bygningskalk - da han fortalte om en fortræffelig svensk ret, som han agtede at servere til sin 75 års fødselsdag i sensommeren. Den kommer han ikke til at opleve, for han sov en bitterkold vinterdag ind efter kort tids svagelighed, 74 år gammel.

Det er en farverig og fremtrædende Søllerødborger, der er død. Han tog ivrigt del i livet i Søllerød og var både medstifter og i ledelsen af Høbjærg Vejlaug, ligesom han i Trørød Grundejerforening ydede et påskønnet bidrag til bevarelse af Søllerøds særpræg og arkitektoniske værdier. Han var af den gamle slesvigske adelsslægt von Jessen, og han valgte efter traditionel håndværkeruddannelse studiet på Kunstakademiets arkitektskole, hvor han senere blev en afholdt lærer og forbillede for en ny generation af arkitekter.

Curt von Jessen var gift med amtslægens datter fra Færøerne og havde fra de unge år interesse for færøsk arkitektur og historie og gav et væsentligt bidrag til restaurering af den gamle kongsgård Kirkebo, men overalt i Norden, ikke mindst på Færøerne og i Island havde han store opmålingsopgaver, som et begejstret hold af arkitektstuderende fulgte, og hans restaureringstalent kom også på prøve, da han genskabte en af Cairos historiske moskéer og skrev et anerkendt værk herom. *Curt v. Jessen* var med ved restaureringen af domkirkerne i Århus og Roskilde og forestod flytningen af det historiske teater fra 1813 "Helsingør Teater" til købstadsmuseet i Den gamle By i Århus. Hans viden spændte vidt, og han havde så gode teaterhistoriske finesser, at dette teater kunne genskabes til et levende kulturrum i den jyske hovedstad, således som det eksisterede, da fru Heiberg og Lud-

vig Phister kom dertil fra Det kgl. Teater ved privatforestillinger. *Curt v. Jessen* var en ivrig forfatter, bl.a. til den højt priste bog om "Landhuset", og han var leder af arkitektskolens restaureringsafdeling, og det er hans fortjeneste, at han ihærdigt arbejdede for gamle materialer, f.eks. bygningskalk. *Curt v. Jessen* var en meget vidende og historisk interesseret person, hvis forfædre havde deltaget aktivt i genopbygningen af landet efter Genforeningen, og hans rige fond af humor og fortælleevne var legendarisk. En ægte humanist og livskunstner. En herlig mand og en ægte Søllerødborger, der tidligt så herlighedsværdierne i den grønne kommune.

Ib Boye.

Stormfaldet i skovene

Orkanen den 3. december forårsagede enorme ødelæggelser i vore skove, og det gik bl. a. meget hårdt ud over Sorø Akademi Skovdistrikter, hvor et foreløbigt skøn efter en måneds intenst arbejde med at frilægge i det mindste skovvejene har givet som resultat, at der er faldet nåletræ svarende til mindst tre års normal hugst og løvtræ svarende til mindst 1 års normal fældning.

Selvom regeringen har barslet med en stormfaldserstatning, som minder om den stormflodserstatning, man indførte via forsikringssselskaberne, og som vil udlodde ca. 750 mio. kr. til de private skovejere, så vil tabet alligevel ikke kunne dækkes i tilstrækkelig grad, og mange private skovejere vil se en streng tid i møde.

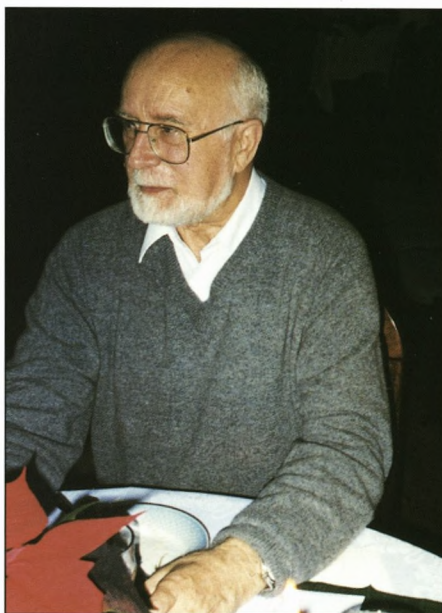
For Stiftelsen får stormfaldet naturligvis en stor betydning, fordi de økonomiske krav i netop disse år med bygning af nyt alumnat, vedligehold af klosterkirken og tilskud til Soranernes Hus vil stille store krav til likviditeten. Hvor er det godt, at man kan grave sig ud af mange problemer!!

Runde fødselsdage februar 2000

1. Direktør Jens Harboe (f. 1925, S 43), P.O. Box 157, Orcas. Washington 98280, USA.
1. Bankassistent Jørgen T. Pedersen (f. 1950, R 67), Østre Parkvej 58, 4100 Ringsted.
2. Fhv. lektor Gunner Goeskjær (f. 1925, lærer), Kongebrovej 14, 4180 Sorø.
2. Lars Juhl-Jensen (f. 1950, A 69), adressen kendes ikke.
2. Red.sekretær Michala Lorentz f. Mentze (f. 1950, S 69), Dybensøvej 4, 2830 Virum.
3. Lærer Hans Jørgen Brasen (f. 1920, S 39), Ordrupvej 47 A, st., th., 2920 Charlottenlund.
3. Civilingeniør Ib Lund Refn (f. 1920, S 37), Vintervej 11, 2920 Charlottenlund.
3. EDB-konsulent Terje Tønder (f. 1950, S 70), Tranegilde Strandvej 3, 2635 Ishøj.
4. Overtrafikass. Ove Lykke Sørensen (f. 1930, R 46), Marius Holstsgade 6, 3., 8700 Horsens.
7. Frank E. Horn (f. 1910, S 29), 100 St. Augustine Boulevard, St. Augustine, Florida 32084-3801, USA.
7. Fhv. skoleleder Asger Kaas Neergaard (f. 1915, R 32), Østervej 92, 4840 Nørre Alslev.
8. Bibliotekar Ole Chr. Hovman (f. 1920, S 38), Bakkelyet 8, 3480 Fredensborg.
8. Hans Chr. Juel-Hansen (f. 1950, S 70), Dævidsrødvej 1 B, 4200 Slagelse.
9. Ellen Baun Engseth f. Jørgensen (f. 1930, S 47), Pilvejen 7, Kråkerøy, N-1600 Frederiksstad, Norge.
9. Bibliotekar Jet Lyders Larsen (f. 1940, S 59), Ågerupvej 97, 4390 Vipperød.
9. Overlærer Ole Mogensen Lysgaard (f. 1950, S 71), Sandbakkevej 5, 4390 Vipperød.
10. Aksel Jørgensen (f. 1950, A 68), Damvænget 3, 8870 Langå.
10. Lærer Kaj Skov Pedersen (f. 1950, S 69), Egemosevej 12, 5853 Ørbæk.
10. Lektor Frans Pærregaard (f. 1940, S 58), Offenbachsvej 17, 7500 Holstebro.
11. Fhv. grosserer Gunner Holm-Petersen (f. 1915, R 31), Kristinedalsvej 18, 3., th., 2000 Frederiksberg.
11. Kjeld Udengaard Kristoffersen (f. 1950, A 68), adressen kendes ikke.
12. Johannes Per Berthelsen (f. 1950, S 70), c/o Boks 164, Nigerleg 15, 3905 Nuuk, Grønland.
12. Eksp.sekretær, cand.jur. Vagn Nielsen (f. 1920, S 38), Værebrovej 204, 2880 Bagsværd.
14. Overlærer Oluf Clausen (f. 1925, S 45), Langs Sletten 16, 2800 Lyngby.
14. Fhv. lektor Sigurd Stevns Hansen (f. 1910, lærer), Holbækvej 105, 0005, 4180 Sorø.
15. Driftsleder, civilingeniør Per Kargaard Thomsen (f. 1930, S 48), Strudsbjergvej 20, 4200 Slagelse.
16. Direktør Iver H. Hasselbalch (f. 1920, S 38), Kristianiagade 6, 3., tv., 2100 København Ø.
16. Ingrid Kyriacou f. Petersen (f. 1940, S 61), 71 Elmhurst Crt., Sudbury, Ontario, P3A, 1A3, Canada.
17. Forvalter Erik Gammeltoft (f. 1930, S 49), Klemisvågen 35, S-97 593 Luleå, Sverige.
19. Civilingeniør Hans M. Jensen (f. 1920, S 39), Nässelstigen 15, S-165 65 Hässelby, Sverige.
19. Niels Christian Schmidt Petersen (f. 1950, S 69), adressen kendes ikke.
20. Journalist Erik Thrane (f. 1930, S 48), Revvej 49, 4220 Korsør.
21. Teaterinstruktør Steffen Rode (f. 1950, S 69), Langagergyden 26, Nørre Lyndelse, 5792 Årslev.
23. Bestyrer Svend Grüner (f. 1920, S 39), Kapalasa Farm Ltd., Box 25, Namadzi, Malawi, Central Africa.
24. Fhv. lektor Elkana Grønne (f. 1925, lærer), Torvet 8, st., 4180 Sorø.
24. Fhv. overlæge Arne Richter Nielsen (f. 1925, S 43), Kindhestegade 32, 4700 Næstved.

Holbergs fødselsdag

fejredes som vanlig med kransophængning på statuen foran det Kgl Teater. Vi plejer at være en hel del til at bryde ud i sang til Holbergs pris (Før var der knap skrevet ...) men i år kom i alt 5 - skriver fem - til begivenheden! Vi ved godt hvorfor: ORKAN, som havde lagt det meste af landet øde! Det besluttedes i solidaritet at undlade at drikke brændevin til kranssekaffen, som derfor blev en hurtigt overstået affære! Yngste deltager måtte på stigen - det blev atter *Per Flormann*, som nu er så tilvænnet højderne, at han ikke engang afslog at bestige statuen!! Vi enedes om, at vi næste år vil orientere DFDS om den højtidelige begivenhed, således at endnu flere nordmænd vil dukke op og deltage i festlighederne! I forvejen stirrer mange vantro på os, når vi inviterer dem til at deltage i løjerne!!

Gæst fra Canada, Simon (S 54).

Fa. Bruhns (S 45). Hvem ligner Jakob mon?

*Jørgen Frederiksen (S 65) skænkede brændevin til festen. TAK!
Per Flormann lytter interesseret.*

Elsa Werner Nielsen (S 34) og Pia Frandsen (S 35).

24. Kirsten Breinholt Nielsen (f. 1950, S 69), Vindelbro 1, 4180 Sorø.
24. Musikantikvar Frans Uffe Vestergaard tidl. kld. Grønlund (f. 1950, S 69), Sofievej 30, 2900 Hellerup.
27. Jan Kurt Andersen (f. 1950, S 69), Kirkevej 3, 4295 Stenlille.
27. Cand.mag. Arne Waage Beck (f. 1940, S 59), Parallelvej 30, 9982 Ålbæk.
27. Fuldmægtig Mogens Jacobsen (f. 1940, R 57), Brokøb Overdrev 10, 4450 Jyderup.
27. Civilingenjør Hans P. Mathiesen (f. 1940, S 59), Carl Baggers Allé 16, 2920 Charlottenlund.
28. Oberstløjtnant Svend Jørgen Bruun de Neergaard (f. 1920, R 36), Møllevvej 36, 2970 Hørsholm.
28. Læge Ib Søndergaard (f. 1915, S 33), Åbrinken 118, 2830 Virum.
13. Direktør Bent Erik Kernert (f. 1920, R 36), Ved Bellahøj 28 A, 3., th., 2700 Brønshøj.
14. Lars Michael Gormsen (f. 1950, R 68), Krystalgade 9, 3., 1172 København K.
15. Solveig Wahlgreen (f. 1950, H 78), Fåborgvej 101, 5762 Vester Skerninge.
16. Fhv. amtskontorchef Thomas Opstrup (f. 1930, S 48), Granhøj 3, 6950 Ringkøbing.
16. Tom Sparre-Ulrich (f. 1950, A 65), Godthåbsvej 47 A, 7400 Herning.
18. Fhv. automobilforhandler Niels Thiele (f. 1925, S 45), H. Andresens Vænge 20, 4581 Rørvig.
20. Advokat Jørgen Dines Larsen (f. 1940, S 59), Erantisvej 18, 4600 Køge.
20. Advokat Ole Linnemann-Schmidt (f. 1940, S 59), Fuglagervej 6 B, 4173 Fjenneslev.
20. Bo Werner Nielsen (f. 1950, A 67), adressen kendes ikke.
21. Fhv. salgsleder Jørgen Gudmand (f. 1920, A 35), Fredensvej 25, 2970 Hørsholm.
21. Overlærer Henning Schleimann (f. 1940, S 59), Præstegade 6, 4400 Kalundborg.
24. Civilingenjør Ernst Jessen (f. 1905, S 23), Nørregade 5 D, 8740 Brædstrup.
24. Fhv. overbibliotekar Karen Trosborg (f. 1920, S 38), Frugthegnet 7, 2830 Virum.
25. Fhv. overlærer Ole A. Fischer (f. 1925, S 44), Østerhegn 64, 2880 Bagsværd.
25. Advokat Peter Højgaard Nielsen (f. 1940, S 59), Fenstenvej 24, Fensten, 8300 Odder.
27. Byplanarkitekt Mads J. Nielsen (f. 1940, S 58), Hannerupgårdsvej 26, 5230 Odense M.
29. Arkitekt Mogens Egede Glahn (f. 1930, R 46), Mosevej 39, 2970 Hørsholm.

Runde fødselsdage marts 2000

3. Civilingenjør Jørgen Blom (f. 1930, S 48), Snogegårdsvej 61, 2820 Gentofte.
7. Direktør Eggert Buch Hansen (f. 1925, S 44), Stejlbjergparken 23, 7120 Vejle Øst.
7. Marianne Ibsen (f. 1950, S 69), Østergade 28, 6840 Oksbøl.
9. Niels Ranvig (f. 1950, R 68), Engtoften 12, 2760 Måløv.
10. Ejendomsmægler Ulf Wentrup (f. 1940, R 56), Natskyggevej 11, 4600 Køge.
11. Eksporthef Mogens Wolder Born (f. 1930, S 50), Vejlesøparken 10, 5., tv., 2840 Holte.
11. Fhv. eksp.sekr., cand.jur. Ole Feiring (f. 1925, S 43), N.J. Fjords Allé 16, 1., th., 1957 Frederiksberg C.
13. Cand. polit. Jørn Børglum Jensen (f. 1930, S 47), Tværvej 78, 2830 Virum.
13. Chauffør Jørgen Martin Jensen (f. 1930, A 47), SKA: Absalonsgade 29, 4180 Sorø.

Soranske dødsfald

OLE ALBAN KNUDSEN (R 25)

21. juni 1909 – 26. november 1999

CURT VON JESSEN (S 46)

29. september 1925 – 16. december 1999

ULRIK VERNER HENRIQUES (S 48)

4. april 1929 – 24. december 1999

Soransk Samfund, kasserer Kontingent/bidrag

Arne Krog

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13 (12-13)

Giro 400-1710

SOR-Data

Soransk Samfund

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Giro 327-1307

Bidrag til Soranernes Hus:

Sendes til kassereren, giro 1-669-0309

Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-
2. I de 7 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-
3. Derefter ordinært årskontingent kr. 265,-
4. Fra det fyldte 67. år dog kun 165,-

Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.
 2. Medlemmer, der bor uden for Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.
- Husk altid at anføre medlemsnummer.

Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.
 2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig uden for Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.
- Husk altid at anføre medlemsnummer.

Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 7-cifrede tal (= afgangsåret fra Sorø Akademis Skole + 3-cifret løbenummer) øverst til højre i adresseringen. Tallet (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

SORANSK SAMFUND

Formand, Civ.ing. Henning Molin

Ellebuen 12, 2950 Vedbæk

Telefon og fax 45 89 23 23

E-mail: molineon@get2net.dk

Næstformand og sekretær

Michael Goeskjær

Vesterbrogade 191, 3.th., 1800 Frederiksberg C.

E-mail: mg@horten.dk

Årsfest

Anne K. Carlsen

Idagaard, Idagaards Allé 10

4200 Slagelse

E-mail: annecarlsen@hotmail.com

Internet

http://www.soranskamfund.dk

Redaktør: Jakob Bruhns,

Landskronagade 59, 2.tv., 2100 København Ø.

Fax/tlf.: 39 27 59 95

E-mail: jakob@bruhns.dk

Personalredaktør og biografier

Bodil Wille Boisen,

Tersløsegaard,

Holbergsvej 101E, 4293 Dianalund

Tlf. og fax 58 28 64 09

E-mail: wille.boisen@get2net.dk

SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørgaard

Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse

Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)

Fax +45 38 71 72 63

SORANERBLADET, administration

Kassereren Arne Krog,

Ellehaven 9, 2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13

E-mail: a.krog@get2net.dk

Jysk afdeling

Hans Andersen

Dr. Holstvej 1, 8230 Åbyhøj

Tlf. 86 25 62 90

Fynsk afdeling

Olaf Teusch,

Hesselhøjvej 4, 5672 Brobyvæk

Tlf. 62 63 14 80

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alléen 9, 4180 Sorø

Tlf. 57 83 05 75 - fax 57 83 51 75

ISSN 0930-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

02079 KHC 1965010 000
ROLF HARDY CHRISTENSEN
VIOLINVEJ 32, ST.
2730 HERLEV 2730 o 16/17 1

0
0
0
0
5
5
4

Se artiklen side 7.

